

2° ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΟΡΧΟΜΕΝΟΥ

ΣΤ2 τμήμα, σχ. Έτος 2023-2024

«Ένα ουράνιο τόξο στην αυλή μου!»

«Χόουπ , η ελπίδα μας!»

Μια φορά κι έναν καιρό ευτυχισμένοι και ξέγνοιαστοι άνθρωποι ζούσαν σ' έναν πολύχρωμο και μαγικό πλανήτη που ονομάζονταν «Ουράνιο Φως». Οι κάτοικοι είχαν τα σπιτάκια τους, τις οικογένειές τους, τα παιδικά τους χρόνια, τις αναμνήσεις τους. Όλα κυλούσαν τόσο όμορφα στο Ουράνιο Φως, τον πιο ζηλευτό πλανήτη ολόκληρου του σύμπαντος. Η ανεμελιά τους και η δίψα τους για ζωή εξαρτιόνταν από τον πλανήτη. Αν ποτέ πάθαινε εκείνος κάτι, τότε ο κόσμος θα καταστρέφονταν μια για πάντα.

Μια μέρα, η Ελίζα, ένα νεαρό κορίτσι , συνειδητοποίησε πόσο άσχημα φέρονται όλοι οι άνθρωποι στον πλανήτη και πόση απληστία υπάρχει στον κόσμο. Αποφάσισε να κάνει τους ανθρώπους γύρω της να το συνειδητοποιήσουν και αυτοί με ομιλίες και δράσεις σε κάθε μεριά του πλανήτη. Οι συνάνθρωποί της όμως, δεν την ακούγανε, παριστάνοντας ότι όλα είναι τέλεια. Η Ελίζα θύμωσε πολύ και αυτός ο θυμός ξύπνησε μέσα της τη μαγική ικανότητα που είχε κληρονομήσει από τη γιαγιά της που κι αυτή είχε κληρονομήσει από τη δική της γιαγιά. Αμέσως η όψη της άλλαξε καθώς μεταμορφώθηκε σε μία μοχθηρή μάγισσα ονόματι Απληστιξένια. Έτσι, για να δώσει ένα μάθημα στους ανθρώπους καταράστηκε τον πλανήτη. Ενημέρωσε όλους τους κατοίκους του Ουράνιου Φωτός ότι πλέον θα έδειχνε σε όλους την ασχήμια που είχαν προκαλέσει. Το είπε και το έκανε λοιπόν. Το ουράνιο τόξο που μάγευε την ατμόσφαιρα έγινε μουντό και σκοτεινό. Ο πλανήτης άλλαξε όνομα και λέγονταν πλέον Άχρωμος Εχθρός. Οι κάτοικοι έχασαν την ελπίδα τους και το χαμόγελό τους. Το μπλε που κάποτε συμβόλιζε το νερό που ξεδίψαγε τους ανθρώπους, τώρα συμβολίζει τις πλημμύρες και τις καταστροφές που προξενεί. Το κίτρινο που συμβόλιζε τον ήλιο και που με αυτόν οι κάτοικοι ζεσταίνονταν, πλέον συμβολίζει την υπερθέρμανση του πλανήτη και τις φωτιές που καίνε τα πάντα στο πέρασμά τους. Το κόκκινο που συμβόλιζε την αγάπη, τώρα συμβολίζει τα αίματα της εχθρικότητας. Το πράσινο που συμβόλιζε την κλωρίδα του πλανήτη, τώρα συμβολίζει τα άγρια ανεπιθύμητα φυτά που φυτρώνουν παντού και δεν έχουν αφήσει δρομάκι για δρομάκι.

Αυτό συνεχίστηκε για χρόνια, για αιώνες μέχρι που κάποια στιγμή γεννήθηκε η Χόουπ. Της Χόουπ, λοιπόν, δεν της άρεσε καθόλου που ζούσε σε έναν κόσμο γεμάτο δυστυχία. Δεν πρόλαβε να ζήσει στον κόσμο που κάποτε υπήρχε αγάπη και αλληλεγγύη κι αυτό την εκνεύριζε αφάνταστα. Για καλή της τύχη μια μέρα που έπαιζε στην άχαρη αυλή της, βρήκε ένα κουτί με ένα σημείωμα μέσα. Το σημείωμα έγραφε ότι γεννήθηκε για να εκπληρώσει μια σημαντική αποστολή . Εκείνη ήταν ο μόνος άνθρωπος που θα μπορούσε να σώσει την ανθρωπότητα. Για να το καταφέρει αυτό έπρεπε να βρει έναν τρόπο για να θυμίσει στα χρώματα του

μουντού ουράνιου τόξου ποια ήταν η αρχική τους μορφή και να φτιάξει το ουράνιο τόξο ξανά μέχρι τις 5 Ιουνίου που γιορτάζει όλος ο πλανήτης το περιβάλλον.

Ξεκίνησε λοιπόν με ένα σακίδιο στην πλάτη και με αποφασιστικότητα ότι θα τα καταφέρει. Έφτιαξε μια χάρτινη κατακόκκινη καρδιά και την έδωσε στα αίματα της εκθρικότητας. Έφτιαξε ένα ευωδιαστό χάρτινο δέντρο και το έδωσε στα ανεπιθύμητα φυτά. Έφτιαξε μια χάρτινη σταγόνα και την πρόσφερε στην έξαλλη πλημμύρα. Έφτιαξε και έναν χάρτινο ήλιο, ο οποίος φώτιζε και ζέσταινε τον κόσμο τόσο όσο ήταν απαραίτητο. Τα στοιχεία της φύσης ηρέμησαν και κατάφεραν να αντισταθούν στα μάγια της μάγισσας Απλησιζένιας.

Όλοι και όλα επέστρεψαν στην κανονική τους μορφή ακριβώς την ώρα και τη στιγμή που έπρεπε.

«Ζήτω! Ζήτω!, Χόουπ σε ευχαριστούμε! Είσαι η ηρωίδα μας!», φώναζαν όλοι οι άνθρωποι.

Η Χόουπ όμως έπρεπε να διευθετήσει και κάτι ακόμη. Έτσι το επόμενο κιόλας πρωί πήγε στην Απλησιζένια για να της δώσει να καταλάβει ότι όλο αυτό που έκανε ήταν λάθος και υπερβολικό. Ακόμη της είπε ότι αν το θέλουν και οι δυο πολύ, θα μπορούσαν να ενώσουν τις δυνάμεις τους και να πείσουν τον κόσμο για τη ζημιά που προκαλούν οι άνθρωποι στο περιβάλλον. Η μάγισσα Απλησιζένια άκουσε προσεκτικά τα λόγια του κοριτσιού, συμφώνησε μαζί του και μεταμορφώθηκε ξανά στο χαρούμενο, νεαρό κορίτσι, την Ελίζα. Η Χόουπ και η Ελίζα ήταν πια αχώριστες φίλες. Ο σκοπός της ζωής τους ήταν ένας από δω και πέρα. Όλοι οι άνθρωποι του μαγικού πλανήτη να σέβονται και ν'αγαπούν το περιβάλλον.

Την επόμενη μέρα μετά από μία δυνατή μπόρα, η Χόουπ βγήκε στην αυλή της και είδε ένα μοναδικό θέαμα, ένα θέαμα που το ονειρεύονταν σε όλη της τη ζωή, μα τόση ομορφιά δεν την είχε φανταστεί. « Ουάου! Ένα ουράνιο τόξο στην αυλή μου! Ένα πολύχρωμο και λαμπερό ουράνιο τόξο επιτέλους φάνηκε στην αυλή μου! Θα κάνω ότι μπορώ για να μην χάσει ποτέ ξανά τα χρώματά του!» είπε χαρούμενη μα και αποφασισμένη η Χόουπ.

Από τότε μέχρι σήμερα το ουράνιο τόξο εμφανίζεται στον μαγικό πλανήτη με όλα τα χρώματά του κι έτσι έζησαν αυτοί καλά κι εμείς καλύτερα.